

УЧИТЕЛКА.

Право имате драга. Е добръ! когато видите на небето дъждѣтъ трѣбва да ся подсѣщате, че туй ѣ знакѣтъ, когото ни дѣдо Господъ дава, за че ся ѣ помирилъ съ чловѣцѣтъ. Никога нетрѣбва да глѣдаме дъждѣтъ на небето безъ да му благодаримъ въ сърдцето си за добринѣтъ, коѣто ѣ ималъ за да ны опрости. Нека ся качимъ скоро, защото прѣска вече дъждъ. Но часѣтъ дванаесетъ изби, трѣбва да ся разидемъ госпожицы. Софія обыча да си лѣга рано. Очѣквамъ вы други день, но между туй недѣйте да обѣдвате пакъ тѣй бързо.

ГРОЗДАНА.

Полегичка ще ядемъ, учителко, но за на градѣ прѣди да си отидемъ, ще ни прикажете ли тогава една приказкѣ?

УЧИТЕЛКА.

Да, Госпожицы, обричамъ ви ѣ.

ШЕСТЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День четвъртый.

ВЪЛКАНА.

Ще ни прикажете ли сега приказкѣтъ, учителко, защото ся бавихме единъ часъ и половина на софрѣтъ.